

o svojem finančnem stanju, če so določene mejne vrednosti previsoke (zlasti za primere iz člena 173). Cilj bi vedno moral biti vzpostavitev **pravega ravnotežja med pričakovanimi koristmi** (prihranek časa in denarja tako za Komisijo kakor tudi za javnost) ter **morebitnimi stroški** (izguba javnega denarja, izračunana glede na verjetnost in velikost tveganja).

4.7 Poleg tega je merilo za **previdno oceno tveganja**, omenjeno v **točki 4.6.1** zgoraj, že sprejeto v zvezi s **predhodnim financiranjem: garancija** (poroštvo ali druga oblika garancija) se praviloma zahteva za vsako predhodno financiranje, katerega vrednost je enaka donaciji, ter za vsako predhodno financiranje, ki presega 80 % zneska donacije in znaša več kot 60 000 EUR.

4.7.1 EESO verjame, da zgornja določba temelji na dobrem načelu previdnosti iz točke 4.6.1, vendar pa se sprašuje, če bi ne bilo mogoče teh pravil uporabiti tudi za resnične donacije (na primer za tiste iz točke 4.6) glede na to, da je **v smislu**

tveganja dejanska razlika med predhodnim financiranjem in donacijo zelo pogosto (z nekaj izjemami, ki so včasih pomembne) bolj administrativna kakor resnična.

4.8 Člen 165 uvaja merilo, ki je popolnoma sprejemljivo, vendar se v preteklosti ni vedno uporabljalo: kadar so prejemniki donacij **organi, katerih cilj je v splošnem evropskem interesu**, lahko Komisija **izterja odstotek letnega dobička**, ki ustreza prispevku Skupnosti v proračun zadevnih organov. Ta določba se uporablja samo v primerih, v katerih preostali del proračuna **financirajo organi držav članic**, ki morajo tudi sami izterjati svoj delež dobička.

4.8.1 EESO v celoti odobrava to določbo, vendar težko verjame, da je nameravani pomen besedila, kakor je zapisano, da Komisija ne bi smela biti upravičena do izterjave dobička v primerih, v katerih preostali del proračuna ne financirajo javni organi temveč zasebni subjekti.

V Bruslju, 15. marca 2006

Predsednica

Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

Anne-Marie SIGMUND

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o obnovljivih surovinah — razvojne možnosti za materialno in energetska izkoriščanje

(2006/C 110/10)

Evropski ekonomsko-socialni odbor je 14. julija 2005 sklenil, da v skladu s členom 29(2) poslovnika pripravi mnenje o temi: *Obnovljive surovine — razvojne možnosti za proizvodnjo surovin in energije*.

Strokovna skupina za kmetijstvo, razvoj podeželja in okolje, zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 27. februarja 2006. Poročevalec je bil g. VOSS.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel na 425. plenarnem zasedanju 15. in 16. marca 2006 (seja z dne 15. marca) s 95 glasovi za, 19 glasovi proti in 15 vzdržanimi glasovi.

1. Sklepi in priporočila

1.1 Ponovni zagon **lizbonske strategije** je merila trajnosti uvrstil med prednostne cilje politike EU. EESO meni, da lahko to mnenje na lastno pobudo o obnovljivih surovinah zagotovi pobude na pomembnih vmesnih področjih:

— trajnostna, okolju prijazna surovinska osnova in delovna mesta v regijah Evrope;

— Evropa kot dinamični, na znanju temelječ gospodarski prostor s tehnologijami, usmerjenimi v prihodnost, po katerih narašča povpraševanje po vsem svetu;

— vedno večje zahteve glede varnostne in razvojne politike in trajnostne rešitve;

— zagotavljanje surovin in povečanje njihove raznolikosti v Evropi;

— surovinski preobrat kot strategija varstva podnebja in hkrati zagotavljanje biološke raznovrstnosti.

1.1.1 Tudi če se vedno bolj uporabljajo obnovljive surovine, ostaja varčna in učinkovita uporaba surovin na vseh področjih osrednji izziv za prihodnji razvoj.

1.1.2 Odbor ugotavlja, da je zaposlovanje v gospodarstvu z obnovljivimi surovinami v regijah zelo učinkovito, in meni, da je treba oblikovati ustrezno politiko usposabljanja in nadaljnega izobraževanja zaposlenih in uporabnikov na vseh področjih, povezanih s proizvodnjo in uporabo obnovljivih surovin.

1.2 Odbor opaža, da se s to temo ukvarjajo številne službe Komisije. Pogreša pa **službo**, ki bi se primarno ukvarjala z **usklajevanjem** na tem področju, ali projektno skupino za to politično področje EU. Zato poziva Komisijo, da s pomočjo ustreznih novih struktur zagotovi ciljno usmerjenost politike za obnovljive surovine.

1.3 **Nevezanost** neposrednih plačil iz agrarne reforme EU iz Luksemburga 2003 in iz uredbe o podpori za razvoj podeželja Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) ter prihodnja sprostitev trga sladkorne pese kot obnovljive surovine sta bistvena dejavnika za povečanje pridelave v Evropi.

1.3.1 Pri proučitvi leta 2006 bi bilo treba premijo za rastline za pridobivanje energije prilagoditi v naslednjih točkah:

- možnost, da se zanjo zaprosi tudi v novih državah članicah, ki so sprejele poenostavljene postopke SKP,
- posebna možnost, ki bi omogočala, da bi zaradi preobrazbenega procesa premijo lahko dobile tudi lokacije, za katere premije niso predvidene,
- poenostavitev upravljanja,
- in višina premije.

1.4 Odbor pričakuje, da bodo tudi pri načrtovanju dodelitve **sredstev iz strukturnih skladov** razvoju tega gospodarskega področja namenjeni visoki deleži.

1.5 **Raziskave in razvoj** tehnologij za obnovljive surovine so v 6. okvirnem raziskovalnem programu močno zapostavljeni. Zato EESO v 7. okvirnem raziskovalnem programu poleg sredstev za energijo iz biomase zahteva posebne ukrepe za razvoj obnovljivih surovin ter ustreznega materialnega izkoriščanja. Za to bo potrebnih več finančnih sredstev.

1.6 Odbor ugotavlja, da trenutno omejujoč razvojni dejavnik **ni količinska ponudba** doslej pridobljenih obnovljivih surovin ali surovin, ki jih je mogoče pridobivati. Zaostala je **stopnja tehnologij za predelovanje** možnih tržnih proizvodov.

1.7 EESO pozdravlja **akcijski načrt EU za biomaso**. Obžaluje, da ne obravnava materialnega izkoriščanja, temveč le energijo iz biomase, in pričakuje oceno akcijskega načrta ter pobude za nacionalne in regionalne akcijske načrte.

1.7.1 Zaradi nezadostnih pravnih okvirov se možnosti obnovljive energije, posebej biomase, v večini držav članic ne izkoriščajo dovolj. Zato Odbor poziva Komisijo in Svet, da oblikujeta bolj učinkovito politiko.

1.8 EESO se izrecno zavzema, da bi EU **oblikovala cilje** za delež obnovljivih virov surovin. Predlaga 4 x 25 do leta 2020, tj. po 25 % za električni tok, toploto, gorivo in nove materiale, kot je npr. zloženi material, umetne snovi z več naravnimi vlakni ali drugi proizvodi kemije nafte.

1.9 Odbor poudarja, da je odločilnega pomena na vseh področjih (električni tok, toplota, goriva in materialno izkoriščanje) razviti in tudi uresničiti **učinkovite ukrepe za uvajanje na trg**. Uspešni primeri bi lahko bili zakoni o dovajanju energije nekaterih držav članic. Pomembno je prilagodljivo oblikovanje, ki zagotavlja varnost in spodbude naložb v nove tehnologije in upošteva različne izhodiščne položaje, npr. v tehnologiji, in zmanjševanje stroškov.

1.10 Glede opredelitve **političnih pristopov in političnih ovir** mnenje obravnava različne nadaljnje točke: pravne predpise glede emisij in odpadkov, pakiranja in starih avtomobilov, davčno pravo, standardizacijo in tržno ureditev za predivnice. Uredba REACH o pravnih predpisih za kemikalije tukaj odpira nove perspektive za postopke na osnovi biomase. Politične in administrativne ovire so v 25 državah zaradi različne politične prakse in različnih sistemov mnogoplastne. Odbor poziva Komisijo, da poišče politične ovire in pripravi predloge rešitev.

1.11 Za pridelavo Odbor oblikuje **zahteve v zvezi s površinsko konkurenco** hranljivih rastlin, energije in ekološkega ravnovesja ter varstva narave, okolja in pokrajine. Predlaga akreditacijski sistem, ki označuje izvor in predelavo proizvodov.

1.12 V zvezi z **mednarodno razsežnostjo** to mnenje poudarja priložnosti EU na področju izvoza tehnologije. Za mednarodno trgovino bioenergetskih virov pa EESO zahteva kvalifikacijska pravila STO. Vsebovati morajo predvsem neodvisnost na področju prehrane ter ekološke in socialne standarde.

1.13 Odbor bo v posebnem mnenju obravnaval akcijski načrt Skupnosti za biomaso.

2. Obrazložitev izhodiščnega položaja in opis položaja za obnovljivo osnovo surovin

2.1 **Cilji politike EU:** ob ponovnem zagonu lizbonske strategije in kriterijih trajnosti pa primanjkuje pobud za prihodnost na naslednjih pomembnih vmesnih področjih:

- trajnostna, okolju prijazna surovinska osnova in delovna mesta v regijah Evrope;
- Evropa kot dinamični, na znanju temelječ gospodarski prostor s tehnologijami, usmerjenimi v prihodnost, po katerih je povpraševanje po vsem svetu;
- povečanje varnostnih in razvojnopolitičnih zahtev po trajnostnih rešitvah v Evropi;
- več gospodarske neodvisnosti s pomočjo zagotavljanja surovin in povečanja njihove raznolikosti v Evropi;
- preusmeritev surovinske osnove kot ukrep za varstvo podnebja in hkrati zagotavljanje biološke raznovrstnosti.

To mnenje na lastno pobudo izpostavlja najpomembnejše dejavnike z vidika evropske civilne družbe.

2.2 **Opredelitev:** obnovljive surovine so kmetijski, gozdarski in ribiški proizvodi, ki se ponovno uporabijo, vendar ne za prehrano ali krmo. Sem torej sodi vse, kar nastane s pomočjo fotosinteze in nadaljnjih življenjskih procesov. To je nakopičena sončna energija. Pri tem lahko izkoriščanje biomase poteka materialno ali energetsko.

2.3 **Zgodovina:** pridobivanje obnovljivih surovin sodi poleg proizvodnje živil in krme med najpomembnejše naloge kmetijskega gospodarstva. Uporaba teh kmetijskih proizvodov se je začela zmanjševati z industrijsko revolucijo. Šele od sredine 20. stoletja so petrokemični proizvodi odločilno nadomestili proizvode biomase. Na osnovi znanja iz preteklosti, ob podpori novih tehnologij in ustvarjalne znanosti se danes ponujajo mnoge nove možnosti uporabe na področju energetike, farmacije, kemije, gradbeništva in prometa.

2.4 **Svetovni okvir politike upravljanja virov:** gospodarstva EU so v veliki meri odvisna od svetovnega uvoza energentov in surovin. Vedno večja poraba in odvisnost od fosilnih surovin, kot je nafta, zemeljski plin, pa tudi premog, je dosegla svoje meje, kar ima številne negativne posledice.

2.4.1 Pomanjkanje inovativnega razvoja in naložb v preobrat v uporabi surovin v industrijskih državah je posledica enostransko usmerjenih politik. Dramatični spremeni pojavi odvisnosti od fosilnih surovin so poleg ekoloških posledic in globalne spremembe podnebja tudi zunanje- in varnostnopolitična tveganja.

2.4.2 Posledice globalnih podnebnih sprememb, višje cene energije in pomanjkanje učinkovitih alternativ so nadaljnje pojavnne oblike napačnega razvoja, zaradi katerih se med drugim širi revščina v državah v razvoju.

2.4.3 Dokumenti EESO se intenzivno poglobljajo v **resne posledice podnebnih sprememb**, težave vseh držav po svetu pri izvajanju Kjotskega protokola ter velika pričakovanja in slabe rezultate konference o podnebnih spremembah v Montrealu. Povsod in vsak dan se vedno znova pojavljajo zahteve po evropskih in mednarodnih rešitvah.

2.5 **Obnovljive surovine** so nenehno obnavljajoč se vir surovin in energije. Ker ustvarjajo pozitivno ekološko bilanco, lahko zmanjšajo obremenitve okolja, zlasti količine CO₂. Ponujajo tudi priložnost za regionalne verige gospodarstva in ustvarjanja vrednosti. Prispevajo tudi k ustvarjanju in vzdrževanju delovnih mest na evropskih podeželskih območjih in lahko na teh območjih ter na industrijskih področjih, povezanih s kmetijskimi in gozdarskimi dejavnostmi, delujejo kot motor nove gospodarske dinamike. Popestrijo lahko kolobarjenje v kmetijstvu in tako prispevajo k biološki raznovrstnosti. Njihov potencial inovacij ponuja raznolike možnosti in široko materialno osnovo za kemične proizvode.

2.6 Nacionalne politike v EU se odzivajo na spreminjajoče se stanje surovin

Številne evropske države imajo zakone za dovajanje obnovljive električne energije, pridobljene iz obnovljivih surovin. Tukaj je cena dovajanja po različnih tehnoloških in gospodarskih merilih postavljena višje. To povzroča široko proizvodnjo in uvajanje novih tehnologij, zniževanje stroškov na osnovi številnih obratovalnih izkušenj in izpopolnjevanju tehnologij. Kot pa izhaja iz sporočil Komisije KOM(2005) 627 in 628, je v mnogih evropskih državah treba uvesti ukrepe za učinkovito spodbudo razvoju in uvajanju na trg.

2.7 **Globalne politike:** obnovljive surovine zavzemajo v različnih kulturah in državah, zlasti v podeželskih regijah, vedno bolj izpostavljeno mesto. Politične in gospodarske pobude so na primer program za etanol v Braziliji, poskusi z oreški jatrofe (oljnice) v suhih območjih Indije in Afrike. Obstajajo pa tudi zelo sporne smeri razvoja, na primer v jugovzhodni Aziji in Južni Ameriki, kjer izginjajo cele površine gozda, da bi se te države lahko odzvale na globalno povečanje povpraševanja po gorivnih oljih. Izredno negativne posledice tega ne vplivajo le na podnebno ravnovesje. ZDA načrtujejo novo usmeritev energetske politike, ki bi jo bilo treba že davno uvesti. Do leta 2030 nameravajo uvesti proizvodnjo 20 % pogonskega goriva in 25 % kemikalij na osnovi biomase. Predsednik in kongres ZDA si trenutno prizadevata, da bi s pomočjo zakona o zagotavljanju energije biomaso utrdili kot steber gospodarstva ZDA.

2.8 **Obravnavanje obnovljivih surovin v EU:** v Komisiji EU se več kot deset različnih generalnih direktoratskih perspektiv ukvarja s to temo. Težišče pa leži v GD za kmetijstvo in GD za energijo in promet. Toda tudi generalni direktorati za podjetništvo, industrijo, razvoj, raziskave, regionalno politiko, trgovino, konkurenco, davke se posvečajo temu področju. Evropska agencija za varstvo okolja v Kopenhagnu tudi bistveno prispeva k tej temi.

2.8.1 Pobude EU za razvoj obnovljivih virov so:

- Direktiva 2001/77/ES o spodbujanju proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov energije na notranjem trgu z električno energijo;
- Direktiva 2003/30/ES o pospeševanju rabe biogoriv in drugih obnovljivih goriv v sektorju prevoza;
- Direktiva 2003/96/ES o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije;
- Direktiva 98/70/ES o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva;
- bela knjiga Komisije EU o zahtevi za podvojitve deleža OVE do leta 2010;
- reforma ureditve trga za predivnice;
- prahe v EU od leta 1992 z nasadi surovin, ki niso namenjene prehrani;
- agrarna reforma iz Luksemburga leta 2003: prahe z možnostjo nasada ostajajo, neposredna plačila, ki niso vezana na proizvodnjo, omogočajo prosto izbiro kultur za

nasad, ne da bi pridelovalec utrpel izgubo neposrednih plačil, podpora, vezana na površino 1,5 milijona ha rastlin za pridobivanje energije v EU, je nova;

- uredba EKSRP predvideva tudi spodbujanje na tem političnem področju;
- strukturni skladi;
- 6. okvirni raziskovalni program.

Nazadnje je Komisija 7.12.2005 objavila:

- akcijski načrt za biomaso KOM (2005) 628;
- sporočilo Komisije o podpori električni energiji iz obnovljivih virov energije KOM(2005) 627.

Naslednji postopki odločanja pa še potekajo pri evropskih organih:

- strateške smernice EU za razvoj podeželja;
- priznanje sladkorne pese kot rastline za pridobivanje energije v skladu z novo ureditvijo trga za sladkor;
- 7. okvirni raziskovalni načrt;
- sporočilo Komisije o bioloških gorivih (leta 2006);
- uredba o kemikalijah REACH (z novimi možnostmi za uporabo obnovljivih surovin, zlasti v primeru nadomestitve).

3. Splošne ugotovitve

3.1 EESO poudarja temeljni pomen gospodarjenja z obnovljivimi surovinami za trajnost gospodarstev. Odbor meni, da je energetska vrednost kmetijskih proizvodov danes večja kot srednja vrednost teh proizvodov za živila ali krmo. S tem naj se ne začne razprava o vrednostih, toda: cena energije sedaj pogosto določa raven na trgu, pri čemer pa cene kmetijskih proizvodov dosežejo spodnjo mejo. S tega vidika se na področju materialne in energetske uporabe ponujajo nove alternative in predvsem potreba po razvoju in uvedbi novih tehnik.

3.2 **Integrirano izkoriščanje površin:** Odbor načeloma priznava konkurenco med različnimi zahtevami za površine za živila, zagotovitev biološke raznovrstnosti, varstvo narave in okolja, krmo in surovine, ki niso namenjene prehrani. Ta konkurenca je regionalno zelo različna in se razvija zelo diferencirano. Tudi razpoložljivost površin za te namene je zelo diferencirana.

3.2.1 Na osnovi **povečane proizvodnje** in pojemajoče porabe živil se v EU pričakuje, da bo srednjeročno na razpolago nadaljnjih 13,7 milijona ha od 104 milijonov ha obdelovalnih površin. Prišteti je treba tudi površine, ki so trenutno opuščene v okviru SKP. Pri sedanji strukturi potrošnje oplemenitenih živalskih proizvodov bo za proizvodnjo krme potreben velik delež evropskih obdelovalnih površin.

3.2.2 Toda z evropskega vidika primanjkuje kmetijske in gozdne površine. V svetovnem merilu je Evropa največji uvoznik živil in krme. EESO je zelo zaskrbljen zaradi globalnega **krčenja obdelovalnih površin**. Letno se izgubi približno 7 milijonov ha kmetijske obdelovalne površine. 25 % celotne obdelane površine velja za ogroženo. Leta 1970 je bilo na razpolago še 0,18 ha obdelovalne površine na prebivalca, danes pa le še 0,11 ha. Poleg tega sta negotovost pridelkov in njihov izpad zaradi podnebnih sprememb vedno večja.

3.2.3 Odbor je zato sklenil, da je treba poleg povečanja pridelkov posvetiti veliko pozornosti tudi učinkoviti uporabi rastlin, ki vsebujejo lignocelulozo, kot so trave in les, ter kmetijskih stranskih pridelkov, npr. slama. Nadalje je energetski predelavi treba dodati še druge stranske pridelke kroženja materialov, kot je npr. gnojevka v bioplinskih napravah. Razvoju učinkovitih predelovalnih tehnologij in tehnologiji konverzije biomase je treba postaviti nove velike zahteve. Tukaj je mogoče identificirati največje izzive, ki morajo postati sestavni del evropske raziskovalne in razvojne politike.

3.2.4 Odbor ugotavlja, da je v **novih državah pristopnicah srednje in vzhodne Evrope** na razpolago veliko kmetijskih površin. Hkrati se velik del sredstev iz strukturnih skladov steka v te države. Tako je mogoče ustvariti dobre pogoje za politiko EU in nacionalne politike, investicijske in inovativne spodbude za obnovljive surovine. EESO izrecno poziva EU in zlasti države članice, da na področju obnovljivih surovin s pomočjo ustreznih pravnih predpisov in načrtov uporabijo znatna sredstva iz strukturnih skladov.

3.2.4.1 Kot posledica preobrazbenih procesov v nekaterih državah članicah velike kmetijske površine niso bile obdelane. Ker po pravilih SKP za te površine ni več mogoče uveljavljati pravic do neposrednih plačil, Odbor opozarja na slabši konkurenčni položaj pri gospodarjenju s temi površinami. Komisijo, Svet in države članice poziva, da proučijo ciljno uporabo strukturnih skladov, da bi regije te površine lahko uporabile tako s strukturnega vidika kot z vidika učinkovitega zaposlovanja.

3.2.4.2 Premija za rastline za pridobivanje energije (45 EUR/ha) za 1,5 milijona ha iz sklepov k agrarni reformi v Luksemburgu (2003) bo pregledana že konec leta 2006. EESO poziva Komisijo, da preveri, ali višina premije zadošča. Odbor meni, da je sedanji postopek preveč birokratski in predlaga nujne spremembe. Za premijo za rastline za pridobivanje energije ni mogoče zaprositi v novih državah pristopnicah, ki so izbrale poenostavljeni postopek SKP (8 do 10 novih držav članic). Odbor zahteva, da se v okviru spremembe od leta 2006 uvede možnost, da se tudi v teh državah zaprosi za to premijo na površino. Glede višine bi bilo treba proučiti posebno prilagoditev za lokacije, ki zaradi preobrazbenega procesa niso prejele pravic do plačil.

3.3 Regionalno ustvarjanje vrednosti — ustvarjanje delovnih mest

3.3.1 Za krepitev regionalnega gospodarstva podeželja je po mnenju EESO treba prav prve predelovalne stopnje ohraniti v regiji sami. Velik potencial za razvoj in krepitev regij v tem smislu ponujajo decentralizirane tehnologije, saj se po eni strani znižajo stroški tehnologij za biogene surovine, po drugi pa se z oplemenitenjem in predelavo poveča ustvarjanje vrednosti v regiji sami. Taki regionalni gospodarski krogotoki po eni strani ohranjajo delovna mesta v kmetijskem sektorju in ustvarjajo dodatna na industrijskih področjih, povezanih s kmetijskimi dejavnostmi.

3.3.1.1 Petodstotno povečanje deleža obnovljivih virov energije do leta 2010 bi že samo na področju biomase ustvarilo od 250 000 do 300 000 novih delovnih mest večinoma na podeželju, pod pogojem, da se od 70 do 90 % biomase pridobi v Evropi. Intenzivnost zaposlovanja na področju biogoriv je približno 50- do 100-krat večja kot na področju fosilnih goriv. Pridobivanje električne energije iz biomase je glede zaposlovanja 10- do 20-krat bolj intenzivno. Proizvajanje toplote je dvakrat tolikšno. Mnoga delovna mesta bodo nastala zaradi preusmeritve in gradnje ogrevalnih sistemov, tako da je na področju proizvodnje toplote v mnogih regijah mogoče pričakovati kar največje učinke na področju zaposlovanja. Poročilo MITRE Syntesis Report iz leta 2003 v strategiji z visoko zastavljenimi cilji za uporabo obnovljivih surovin v EU predvideva skoraj 2,5 milijona dodatnih delovnih mest neto do leta 2020 že samo v 15 državah EU. Od tega sta dve tretjini predvideni na področju biomase. EESO zato poudarja izredne možnosti zaposlovanja na področju biomase, pod pogojem, da se ob visokih predvidljivih stroških oblikujejo ustrezne spodbude. Določiti je treba zanesljive okvirne pogoje, ki se bodo dinamično razvijali naprej.

3.3.1.2 Te pozitivne perspektive zaposlovanja bodo prišle prav ravno podeželskim regijam. Prav na področju raziskav in razvoja se kaže nova potreba po visoko usposobljeni delovni sili. Ocenjena je na 400 000. Sočasno pa nastaja tudi potreba po nižje ali manj usposobljeni delovni sili. Na splošno je treba uvesti obsežne nove ukrepe za izobraževanje in usposabljanje tako za proizvajalce kot za uporabnike.

3.3.1.3 Hkrati EESO ugotavlja, da je na področjih raziskav, visokošolskega izobraževanja, industrije, obrti, kmetijstva, uprave, medijev in potrošništva potrebna večja ponudba izobraževanja in nadaljnega usposabljanja v zvezi z obnovljivimi surovinami.

3.3.2 Glede na spremembo struktur v podeželskih regijah, kot npr. trenutno v okviru reforme ureditve trga za sladkorno peso, Odbor poudarja zahtevo, da se izkoristijo razpoložljive gospodarske in industrijske možnosti in da se ta potencial usmeri v uporabo obnovljivih surovin. Ustrezen instrument za nove usmeritve ponujajo skladi za prestrukturiranje, za nove lokacije pa strukturni skladi EU. EESO obžaluje, da uporaba sredstev iz sklada za prestrukturiranje ni vezana na koncepte lokacij, ki so inovativni in učinkoviti v smislu zaposlovanja.

3.4 Celovita izraba obnovljivih surovin po postopnem principu

Obnovljive surovine je mogoče uporabiti materialno in energetsko. Alternative izkoriščanja morajo slediti principu postopnosti. Zato je treba pred izkoriščanjem v energetske namene preveriti materialno uporabo. V predelovalnih postopkih daje nafta trenutno 80-odstotni izkoristek, biomasa pa 59-odstotni. Po principu postopnosti je treba določiti naslednje zahteve za vrstni red izkoriščanja: — izkoriščanje kot živilo — materialni izkoristek dane valence — sekundarna surovina ali energetska surovina ali tudi za krmo (oljna pogača) — izkoriščanje nizkoenergetskih surovin s predelavo lignina in celuloze — izkoriščanje kot gnojilo.

3.4.1 Materialna uporaba obnovljivih surovin

EESO vidi številne možnosti materialne uporabe obnovljivih surovin. Na področju nemške avtomobilske industrije je uporaba naravnih vlaken od leta 1996 do 2003 narasla z 10 000 t na 45 000 t. Kot gradbeni material se uporabljajo les in naravna vlakna ter omogočajo prednosti biološke gradnje in varčevanja z energijo. Razgradljivost maziv na osnovi rastlinskega olja prispeva k preprečevanju škodljivih posledic za

okolje. Obnovljive surovine so osnova za pralna, čistilna sredstva, lake in tekstil. Na področju avtomobilske industrije uporaba lesa in naravnih vlaken izboljša lastnosti za ponovno uporabo, mogoče je tudi zmanjšati težo uporabljenega materiala. Z uporabo dolgo- in kratkoživih umetnih mas na osnovi obnovljivih surovin se tudi pri predelavi odpadkov odpirajo čisto nove možnosti, kajti t. i. biološko razgradljive materiale je mogoče kompostirati in jih, energetsko bolj smiselno, termično ali s pomočjo bioplinskih naprav termično ali električno ponovno uporabiti. Surovine za biološko razgradljive materiale so predvsem škrobne rastline in sladkor, olje in lignoceluloza. Njihov delež je od leta 1995 zrasel na 350 000 t skoraj izključno na osnovi obnovljivih surovin.

3.4.1.1 Po oceni Odbora je treba na področju gradbeništva nadalje razviti številne nove možnosti uporabe lesa. V to se je treba intenzivno poglobiti tudi v okviru gozdarskega načrtovanja. Čeprav se vrsta proizvodov na navedenih področjih uporabe že proizvaja do končne uporabniške oblike za trženje, je treba nadalje razviti za to potrebno procesno tehniko.

3.4.1.2 Odbor v okviru izvajanja uredbe o kemikalijah vidi nove izhodiščne točke za nadaljnji razvoj kemije na osnovi biomase, ki je šele v povojih in zato zahteva okrepljeno raziskovalno dejavnost. Pri ugotavljanju, katere so problematične substance, v okviru procesa REACH, je treba razviti alternative. To bi lahko bilo obetavno raziskovalno področje za obnovljive surovine. Tako je že v Nemčiji delež obnovljivih virov v kemični industriji od leta 1991 do 2005 narasel z 8 % na 10,4 % (samo v kemično-farmaceutski industriji brez papirne industrije in industrije predelovanja naravnih vlaken).

3.4.1.3 Odbor poudarja naslednje cilje pri razvoju proizvodnje na osnovi biomase:

- materialno in energetsko učinkovitejše gospodarjenje,
- nadomeščanje fosilnih surovin in drugih surovin, katerih razpoložljivost je omejena,
- preprečevanje okoljske škode,
- izkoriščanje biološke razgradljivosti,
- dejansko zmanjšanje teže z uporabo lahkih gradbenih materialov,
- izkoriščanje prednosti biološke gradnje in
- uresničevanje varstva pri delu.

3.4.1.4 V proizvodnji različnih izdelkov oviro predstavlja še večinoma neuresničeno znižanje stroškov. Razlogi za to so pomanjkljivo spodbujanje proizvodnje in odpiranja trga ter prešibke naložbe v raziskave in razvoj. Poleg tega so te surovine v nekaterih državah dodatno davčno zapostavljene. Odbor zato predlaga, da se za izkoriščanje surovin s pomočjo načrtovanja uporabe, podobno kot je urejeno dovajanje električne energije, doseže hitreje trženje in konkurenčnost.

3.4.2 Trg toplotne oskrbe

Po mnenju Odbora ima zagotavljanje toplote iz obnovljivih virov v smislu podnebne politike izreden pomen. Približno 60 % končne porabe energije odpade na ta sektor. Potrebna je le nizkoenergetska vrednost proizvoda in surovine. EESO je zaskrbljen, ker 35 % letno zraslega lesa, tudi ob upoštevanju potrebnega deleža preostalega lesa, v gozdovih EU ostaja neuporabljenega (območja, ki niso zajeta v omrežju Natura 2000). Prav tako pomemben vidik je manjše tveganje gozdnih požarov pri manjši količini preostalega lesa in regionalne gospodarske spodbude, ki izhajajo iz izkoriščanja gozda. Zamenjava nafte in zemeljskega plina na trgu za toplotno oskrbo je tehnično naprednejša in gospodarsko veliko bolj enostavna kot v drugih sektorjih in zato naravnost potrebna za okolje in gospodarsko politiko. Kljub temu izkoriščanje biomase za pridobivanje toplote zelo počasi narašča.

3.4.2.1 Drugače kot na področjih električne energije in goriv pa na področju proizvodnje toplote primanjkuje pravnih predpisov za uporabo obnovljive energije. Da bi spodbudil pridobivanje toplote na osnovi biomase na evropski ravni, EESO zahteva nadaljnje pravne pobude za obnovljivo proizvodnjo in izkoriščanje toplote. EESO izhaja iz tega, da lahko predpisi, podobni zakonom, ki uravnavajo dovajanje energije, sprožijo ustrezno dinamiko izvajanja.

3.4.2.2 Trenutno je 56 milijonov državljanov EU priključenih na omrežje toplovodnega ogrevanja, od tega 61 % v novih državah članicah. EESO zahteva ciljno uporabo strukturnih sredstev za nadaljnjo gradnjo in sanacijo teh sistemov na osnovi obnovljivih virov surovin. Tukaj je treba posebej spodbuditi tudi uporabo tehnike soproizvodnje električne in toplotne energije in (kogeneracija).

3.4.2.3 Ker so naložbe v tehniko ogrevanja, soproizvodnje električne in toplotne energije, daljinskega ogrevanja in sisteme toplotne oskrbe dolgoročne, Odbor kratkoročno predvideva več potrebe po ukrepih tudi v starih državah EU. Tukaj so poleg informacij nujno potrebne predvsem upravne prilagoditve.

3.4.2.4 Različni lastninskopravni položaji v posameznih državah članicah posameznim gospodinjstvom povzročajo probleme pri dostopu do odpadnega lesa iz gozdov. Tukaj si je treba ravno zaradi novega položaja v povpraševanju prizadevati za nebirokratske ureditve.

3.4.3 Trg goriv

3.4.3.1 Približno 30 % porabe energije EU odpade na promet. Rastlinsko olje, biodizel, etanol in sintetična goriva iz biomase so na razpolago kot alternative nafte. EESO opaža, da izvajanje direktive o biogorivih poteka le počasi. Cilj je 5,75-odstotni tržni delež do leta 2010, primerjalna vrednost 2 % leta 2005 je z manj kot 1,4 % bistveno prenizka. Odbor izrecno podpira cilje iz programa „Inteligentna energija — Evropa“, sklep 1230/2003/ES:

- pravni predpisi, davčna obravnava in norme/standardi za goriva;
- izboljšanje dobavnih verig;
- povpraševanje po vozilih z alternativnimi gorivi;
- spremni ukrepi.

3.4.3.2 Trenutno se na področju širjenja evropske proizvodnje etanola v okviru STO zahteva, da se uvozni kontingenti za etanol oblikujejo tako. Le tako lahko ta mlada veja gospodarstva, ki bi lahko nadomestila bencin, tudi v EU pričakuje perspektive razvoja.

3.4.3.3 Komisija EU in države članice nameravajo pri spodbujanju uvedbe obnovljivih goriv nadomestiti instrument davčne olajšave s fiksnimi kvotami primesi. EESO je zaskrbljen, saj bo to ogrozilo nedavne investicije v to mlado vejo gospodarstva in zahteva več politične zanesljivosti. Nadalje poudarja, da ravno instrument davčne olajšave na področju biogoriv sploh omogoča regionalno ustrezne investicije.

3.4.3.4 Tudi po ugodnih prognozah lahko v prihodnje rastlinski nadomestki nadomestijo največ 35 % sedanje porabe goriv. BTL-goriva (biomass to liquid) druge generacije se morajo s tehničnega in tržnega vidika še zelo razviti. Pri teh prognozah je treba opozoriti tudi na to, da je mogoče površino le enkrat izkoristiti. Odbor poudarja, da morata učinkovitejša prometna politika in bistveno zmanjšanje porabe goriva ostati prednostna cilja, da bi zagotovili prihodnost naših gospodarstev.

3.4.4 Trg električne energije

3.4.4.1 V prihodnjih treh desetletjih bo v Evropi treba zamenjati elektrarne z zmogljivostjo proizvodnje 200 000 MW električne energije. To pomeni naložbeni obseg vsaj 200 milijard EUR. Pri tem bodo postavljene smernice za prihodnjo energetska osnovo. Po mnenju EESO je tukaj tudi priložnost, da preko ustreznih velikosti elektrarn dosežemo več sistemov soproizvodnje električne in toplotne energije (kogeneracije). S tem se bo zelo povečala učinkovitost.

3.4.4.2 Doslej so se na trgu električne energije kot biomasa uporabljali v glavnem star les, gnojevka, biološki odpadki in drugi odpadki živalskega in rastlinskega izvora. Delež biomase pri pridobivanju električne energije le počasi narašča. Če uporaba biomase ne bo bolj intenzivna, ciljev iz direktive o spodbujanju proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov energije (2001/77/ES) ne bo mogoče doseči.

3.4.4.3 Ker sistem oskrbe z električno energijo na tem energetskega področju predstavlja ozko grlo, je mogoče učinkovito oblikovati trdne pogoje dovajanja. EESO naslednje točke ocenjuje kot pomembne: zanesljivost naložb v inovacije, diferenciranje cen dovajanja po proizvodnih stroških in ustrezno razpoložljivi tehniki, petletno ocenjevanje, na podlagi katerega se cene dovajanja prilagodijo novim naložbam v učinkovitejšo tehnologije, bonusni sistem za nove tehnologije, izkoriščanje toplote, manjše in zato bolj regionalne enote. Smiselni je tudi bonusni sistem na podlagi surovin. Odbor meni, da je treba predvsem zelene površine in vmesne posevke, stranske proizvode, npr. slamo, pa tudi predelavo stranskih proizvodov, kot je oljna pogača in droži, odkupiti s pomočjo bonusnega sistema.

3.4.5 Cilji

Na področjih obnovljivih surovin, kot sta biogorivo in električni tok iz obnovljivih virov energije, si je EU zastavila cilje. Toda ob sedanjem razvoju cen na trgih fosilne energije bi jih bilo treba posodobiti. Odbor je mnenja, da bi EU morala tudi na področju materialne uporabe in izkoriščanja toplote oblikovati skupne cilje in skupni okvir ravnanja.

3.4.5.1 Glede **oblikovanja ciljev** je Odbor mnenja, da bi se bilo treba osredotočiti na cilj **4 x 25 do leta 2020**. To z vidika prihodnjega izkoriščanja biomase pomeni, da bi 25 % potreb po električni energiji, 25 % toplotne oskrbe, 25 % goriva in 25 % materialnih proizvodov zemeljskega plina, npr. umetne mase, krile obnovljive surovine in obnovljivi viri energije. Osnova je današnja poraba fosilnih virov. Ob upoštevanju teh ciljev pri novi usmeritvi v obnovljive vire ostaja učinkovito

izkoriščanje vseh virov odločilno za razvoj gospodarstev. Za širše izvajanje to pomeni, da je bistveno boljše materialna in energetska učinkovitost v Evropski uniji nepogrešljiva.

3.5 Ugotavljanje političnih ovir pri razvoju proizvodnje

Politične in administrativne ovire so v 25 državah članicah zaradi različnih političnih praks in različnih pravnih okvirnih pogojev precej mnogoplastne. V nadaljevanju so naštetta področja, na katerih morajo EU in države članice preveriti neupravičen zaviralni učinek na razvoj pri uporabi obnovljivih virov.

3.5.1 Predivnice

Investitorji državne kontingente na področju vlaken za dolga oz. kratka vlakna občutijo kot ovire za naložbe. V zvezi s pripravo pomoči za predelavo kratkih vlaken Odbor podpira izjave iz študije za indijsko konopljo in lan, ki jo je po naročilu Komisije EU opravilo podjetje Ernst & Young. Študija predlaga, da bi se prejeta pomoč za kratka vlakna spremenila v pomoč za vsa vlakna. Za dinamični razvoj gospodarstva z naravnimi vlakni v EU Odbor zahteva gotovost načrtovanja na tem področju ureditve trga.

3.5.2 Gradbeni materiali

Z vidika gradbenega prava je vredno prakso izdaje gradbenih dovoljenj oblikovati tako, da dobi uporaba obnovljivih virov kot gradbenega materiala zaradi pozitivnih proizvodnih in reciklažnih lastnosti prednost. Odbor poziva Komisijo EU, da prouči, koliko pravni okvirni pogoji izključujejo izkoriščanje v gradbenem sektorju, in jo poziva, da pripravi predloge, kako izboljšati ta položaj.

3.5.3 Pravni predpisi za emisije in odpadke

Predpisi o emisijah, zlasti za majhne sežigalne naprave, in cilji v zvezi s predpisi za odpadke pri proizvodnji električne energije iz biomase in na področju biološko razgradljivih materialov pogosto preprečujejo izkoriščanje obnovljivih surovin. V zvezi s tem Odbor zahteva, da se pripravijo okolju prijazni okvirni pogoji, tako da bo mogoče brez ekoloških problemov te proizvode dinamično uvesti na trg oz. izkoriščati biomaso. To velja tudi za spoštovanje direktive o kakovosti zraka. Odbor nadalje zahteva, da se direktiva o starih avtomobilih s ciljem boljše predelave ostankov prilagodi in v tem sektorju preveri predvsem energetska učinkovitost glede na nove materiale, lahke sestavne dele in reciklažne lastnosti.

3.5.4 Davčno pravo

Glede na približevanje davčnih sistemov v evropskem okviru Odbor zahteva, da se davčni sistemi bolje usmerijo v varstvo okolja in izkoriščanje virov. V tem smislu mora biti cilj tudi zmanjšanje davčnih privilegijev pri uporabi fosilnih surovin. Nasprotno pa je treba proučiti zmanjšanje prometnih davkov, npr. na področju naravnih vlaken. Kot nadaljnji primer je treba navesti tudi zmanjšanje prometne davčne stopnje pri uporabi obnovljivih surovin za toplovodne sisteme.

3.5.5 Evropska standardizacija

Tudi če so standardi za predelavo pravno urejeni, je treba spremembe in izboljšave sistemov standardizacije nenehno preverjati in razvijati ustrezno novim materialom in tehnologiji na področju biomase. S pomočjo standardizacije procesov je treba zagotoviti predvsem pozitivno bilanco izvora. Za to je potrebna akreditacija. Tako na primer posek tropskega deževnega gozda za proizvodnjo palmovega olja pomeni negativno bilanco ogljika za obdobje 30 let. Nadalje je treba sisteme standardizacije v evropskem smislu dopolniti s pozitivnimi proizvodnimi in reciklažnimi lastnostmi biomase.

3.6 Politični pristop do intenzivnejše uporabe obnovljivih virov v EU

EESO je zaskrbljen, ker trenutno ni napredka v smeri učinkovitejše evropske politike na področju energije in surovin.

Odbor je kritičen do tega, da se z obnovljivimi surovinami ukvarjajo številne službe Komisije, toda vsaka zase. Zaradi velikega pomena političnega področja zahteva, da se ustanovi usklajena služba ali projektna skupina Komisije. Kot je navedeno v točki 3.4.5.1, je nujno potrebno oblikovati visoko zastavljene cilje.

3.6.1 Akcijski načrt za biomaso

3.6.1.1 EESO pozdravlja skupni akcijski načrt za biomaso, ki ga je pripravila Komisija. Na osnovi akcijskega načrta bi morali nastati nacionalni/regionalni akcijski načrti. Pri tem je treba spremljati uresničevanje cilja. EESO pozdravlja dejstvo, da se akcijski načrt pogloblja v velik neizkoriščen potencial na področju toplote. Vendar obžaluje, da se akcijski načrt za biomaso posveča le energetskega izkoriščanju biomase. Zato zahteva, da se akcijski načrt za biomaso dopolni z izkoriščanjem obnovljivih surovin kot material, podpre raziskovalne dejavnosti v zvezi z novimi vrstami uporabe in spodbudi naloge v zvezi z informiranjem, obveščanjem javnosti in posvetovanjem. Na področju gospodarske politike je treba uvesti pobude za ustanavljanje podjetij na področju obnovljivih

surovin, s katerimi bi okrepili predvsem MSP, ki imajo težave s pridobivanjem rizičnega kapitala. Odbor obžaluje, da akcijski načrt v zvezi s težavami svetovne trgovine ne predlaga dovolj prilagojenih pogojev za dostop na trg.

3.6.1.2 V sporočilu Komisije o podpori električni energiji iz obnovljivih virov energije (KOM(2005) 627 z dne 7. decembra 2005) je prikazano, da so se v večini evropskih držav predvsem zaradi nezadostnih pravnih okvirov potenciali biomase in bioplina zelo slabo izkoriščali. Kot zelo učinkoviti so se za uvajanje obnovljive energije na trg izkazali sistemi, pri katerih je bila cena dovajanja nastavljena v skladu s stroški. EESO pričakuje, da bo Komisija na podlagi tega poročila oblikovala nadaljnje cilje.

3.6.2 Raziskave in razvoj

3.6.2.1 Odbor še ni zadovoljen z deležem, ki ga 7. okvirni raziskovalni program namenja izkoriščanju biomase. Tako pri energetskih raziskavah kot na področju materialnega izkoriščanja obnovljivih surovin so potrebni obsežni raziskovalni programi. EESO opozarja na vmesna področja drugih raziskovalnih področij, kot so na primer raziskave materiala, kemične raziskave in nanotehnologija, ki jih je treba poglobiti. Odbor v sprejetju uredbe REACH vidi dodatno spodbudo za krepitev raziskovalnih dejavnosti na področju kemije na osnovi biomase.

3.6.2.2 Brez temeljne spremembe vzorca, ki jo v novem okvirnem programu raziskav zahteva Odbor, bo preobrat pri izkoriščanju surovin oviran. Trenutno omejujoč dejavnik ni količina obnovljivih surovin. Veliko bolj se pozna, da je v razvoju zaostala tehnologija predelave oz. konverzije do posameznega tržnega izdelka ali polizdelka. Na tem področju je treba okrepiti raziskovalne dejavnosti.

3.6.3 Strukturni skladi

Odbor pričakuje, da bo pri uporabi sredstev iz strukturnih skladov v naslednjem finančnem obdobju predviden najmanjši delež za naložbe na področju obnovljivih surovin.

3.7 Varstvo okolja, narave in pokrajine — zagotavljanje raznolikosti vrst

Odbor je mnenja, da se izkoriščanje obnovljivih surovin ne sme širiti na račun drugih ekoloških ciljev. Zato priporoča, da se upoštevajo naslednja načela:

— za pridobivanje obnovljivih surovin veljajo ista načela dobre strokovne prakse kot za pridobivanje živil;

- površine morajo tudi po pridobitvi surovin, ki niso namenjene za živila, ostati primerne za pridobivanje živil. Pridobitev surovin, ki niso namenjene za živila, pa mora potekati v skladu z določbami iz točk od 3.2 do 3.2.3;
- za pridobivanje obnovljivih surovin bi bilo treba uporabiti kmetijsko že izkoriščene in opuščene površine. K temu sodijo tudi površine, ki na primer zaradi preoblikovanja prehodno niso obdelane. Pridobivanje pa ne sme pripeljati do trajnega zmanjšanja zelenih površin;
- zaradi zmanjšanja prometa, katerega škodljivi učinki na okolje so dobro znani, si je treba prizadevati za regionalni oz. lokalni krogotok proizvodnje;
- v okviru varstva narave je treba zaščititi ekološko dragocene površine in z njimi gospodariti v okviru varovanih ciljev;
- spodbujati in pridobivati je treba predvsem tiste obnovljive surovine, ki zagotavljajo dobro ekološko ravnovesje.

Na teh načelih morajo temeljiti tudi nacionalni in mednarodni akreditacijski standardi.

Pri upoštevanju teh načel je mogoče zagotoviti, da bo obnovljivo pridobivanje energij pripeljalo do dvojne pridobitve za gospodarstvo in okolje: „Poti do ciljev, ki spadajo skupaj, se stikajo“.

V Bruslju, 15. marca 2006.

3.8 Mednarodna razsežnost razvoja obnovljivih surovin

Ob sporih, ki nastajajo zaradi surovin, kot je nafta, ima razvoj obnovljivih surovin v Evropski uniji tudi zunanjepolitično, razvojnopolitično in mirovno razsežnost.

3.8.1 Oskrba z živili vseh skupin prebivalstva mora biti v vseh državah prva prednostna naloga. Zato Odbor glede na mednarodno trgovino zahteva, da pridobivanje in izvoz virov bioenergije nikakor ne sme ogroziti **oskrbe z živili** posamezne države. V tej točki je treba opredeliti **pravila STO**. Posamezne vlade morajo določiti potrebne politične okvirne pogoje, ki bodo zagotovili varnost prehrane. EESO meni, da so v netarfnih pravilih Svetovne trgovinske organizacije za mednarodno trgovino z obnovljivimi surovinami potrebne socialne delovne norme in ekološki standardi. Odbor podpira ustanovitev mednarodne agencije za obnovljivo energijo (IRENA) in zahteva bolj pregledno mednarodno gospodarjenje s surovinami.

3.8.2 EESO poudarja, da je gospodarstvo **EU odvisno od razvoja in izvoza inovativnih tehnologij** ⁽¹⁾. Inovativni postopki in proizvodi iz obnovljivih surovin ponujajo temelj, da bi EU prevzela vodilno vlogo v svetovni trgovini na področju tehnologij prihodnosti. Politični okvirni pogoji za razvoj obnovljivih surovin bodo zato osrednjega pomena za gospodarski razvoj v Evropski uniji.

Predsednica

Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

Anne-Marie SIGMUND

(¹) Mnenje EESO – UL C 241 z dne 28.9.2004, str. 44-48.

DODATEK

k mnenju Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

Naslednji amandmaji niso prejeli več kot četrtno oddanih glasov in so bili zavrnjeni:

Točka 1.8 — se črta:

~~EESO se izrecno zavzema, da bi EU oblikovala cilje za delež obnovljivih virov surovin. Predlaga 4 x 25 do leta 2020, tj. po 25 % za električni tok, toploto, gorivo in nove materiale, kot je npr. zloženi material, umetne snovi z več naravnimi vlakni ali drugi proizvodi kemije nafte.~~

Obrazložitev

Predlagani cilj 4 x 25 do leta 2020 je zastavljen previsoko in ne upošteva interesov energetske intenzivnejših vej proizvodnje, npr. papirne industrije ali kemijske industrije.

Izid glasovanja:

Glasovi za: 43

Glasovi proti: 66

Vzdržani glasovi: 14

Točka 3.4.5.1 — se spremeni:

~~Glede oblikovanja ciljev je Odbor mnenja, da bi se bilo treba osredotočiti na cilj 4 x 25 do leta 2020. To z vidika prihodnjega izkoriščanja biomase pomeni, da bi 25 % potrebe po električni energiji, 25 % toplotne oskrbe, 25 % goriva in 25 % materialnih proizvodov zemeljskega plina, npr. umetne mase, krile obnovljive surovine in obnovljivi viri energije. Osnova je današnja poraba fosilnih virov. Ob upoštevanju teh ciljev pri novi usmeritvi v obnovljive vire ostaja učinkovito izkoriščanje vseh virov odločilno za razvoj gospodarstev. Za širše izvajanje to pomeni, da je bistveno boljša materialna in energetska učinkovitost v Evropski uniji nepogrešljiva.~~

Obrazložitev

Predlagani cilj 4 x 25 do leta 2020 je zastavljen previsoko in ne upošteva interesov energetske intenzivnejših vej proizvodnje, npr. papirne industrije ali kemijske industrije.

Izid glasovanja:

Glasovi za: 44

Glasovi proti: 70

Vzdržani glasovi: 12